

Kl. 11:41

Kl. 11:43

Per Clausen (EL):

Jeg vil sige, at jeg er meget glad for, at hr. Henrik Sass Larsen i hvert fald klart tilkendegiver, at han ikke mener, at den nuværende tilstand er tilfredsstillende, når vi er gået fra at have en dækning, som i almindelighed udgjorde omkring 75 pct. af lønindkomsten, til en dækning, som udgør 50 pct., som det er nu, fordi det jo fører til, at folk ryger ud af deres hjem og risikerer at måtte sælge lejlighed, hus osv. på et tidspunkt, hvor man ikke kan få en ordentlig pris for det.

Jeg vil bare opfordre til, at hr. Henrik Sass Larsen og Socialdemokraterne fortsætter med at gøre sig overvejelser med henblik på at sikre en forbedret dagpengedækning, og at man i øvrigt også gør det nemmere at komme i a-kasse og blive dagpengedækket. For det er jo fuldstændig rigtigt, at det er lykkedes at sprede den illusion – man må sige, at de borgerlige politikere er gode til at sprede illusioner – at vi ikke alene har et dagpengesystem, der er generøst, men at vi også har et kontanthjælpssystem, der er generøst. Ingen af delene er jo rigtige, og det opdager folk nu.

Men jeg vil bare sige, at jeg er glad for, at hr. Henrik Sass Larsen i hvert fald gav en åbning med, hensyn til at vi kan diskutere dagpengenes størrelse, og det må vi så vende tilbage til.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:42

Henrik Sass Larsen (S):

Ja, og jeg synes også, det skal være i en konstruktiv dialog med fagbevægelsen og arbejdsgiverne for at se, om vi måske i den forbindelse kunne gøre nogle fremskridt sammen med dem.

Jeg er også enig i, at vi selvfølgelig skal kunne give alle typer tilskyndelser til, at folk husker at blive forsikret, for jeg tror desværre, at vi, som jeg også sagde før, kommer til at stå over for nogle meget, meget vanskelige tilfælde, hvor folk lige pludselig overhovedet ikke har nogen former for indkomst, og det er dybt bekymrende. Der synes jeg at vi fra politisk hold i hvert fald har forpligtelsen til at indrette de systemer sådan, at folk bliver tilskyndet til at melde sig ind i a-kasserne.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste spørger er fru Tina Nedergaard, værsgo.

Tina Nedergaard (V):

Ja tak. Jeg har virkelig undret mig over den her ordførertale, for størstedelen af tiden går jo med at kritisere bankpakken, finanspakken, afdragsfrie lån og en lang række ting, som Socialdemokraterne rent faktisk selv har stemt for. Men det kan jo selvfølgelig skyldes, og det er også sket for Dan Jørgensen nede i EU, at man er kommet til at trykke på den forkerte knap, da man foretog afstemning i Folketingssalen. Jeg synes dog immer væk, at det er interessant for befolkningen at vide, om man bakker op om de pakker, man har stemt for, for det sås der faktisk tvivl om. Det kan også godt være, at der blev brugt så meget tid på at kritisere egen politik i talen, fordi man var bekymret for at tale om den politik, som vi alle sammen venter på skal komme fra Socialdemokraterne, nemlig skattepolitikken. Jeg finder det faktisk helt urimeligt, at der henvises til, at det er meget demokratisk at tage en snak om Socialdemokraternes skattepolitik i oktober måned, når befolkningen nu har ventet på oppositionens forslag i 7½ år. Altså, det almindelige i Venstre er, at vi har et synspunkt, en politik, som vi ændrer gradvis, men vi står dog immer væk aldrig uden en politik.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:44

Henrik Sass Larsen (S):

Det skulle da lige være bortset fra det år, hvor Skattekommissionen sad og arbejdede, og hvor man så sagde, at man ikke kunne udtale sig om noget som helst, eller alle de andre gange, hvor man ikke har haft lyst til at mene noget, og hvor man har nedsat en kommission. Det sker jo ofte. Men kunne man ikke blive enig ovre på den her side om, om man er glad eller skuffet over, at Socialdemokratiet vil diskutere det hen over efteråret, for der har været to glade og en skuffet, og det kan selvfølgelig være, at billedet ændrer sig i løbet af debatten, men indtil videre har vi jo flest glade, og lad os holde fast i det.

Så vil jeg sige i forhold til bankpakken, at det er klart, som jeg sagde før, at vi selvfølgelig på det tidspunkt afvejede at sige, at vi jo ikke kunne få alle vores krav opfyldt, og spørge, om vi skulle være med i det her, om vi skulle være med til at tage ansvar, og det valgte vi så. For vi så, at konsekvenserne af, at man ikke fik en bankpakke, og de mærkbare indvirkninger, det ville have haft på det danske samfund, ville